

Карпенко Ганна Леонідівна

Національний університет «Одеська юридична академія»,

доцент кафедри морського та митного права, кандидат юридичних наук,

доцент

ПРОБЛЕМИ ІНФОРМАЦІЙНОГО ОБМІНУ МІЖ ОРГАНАМИ ДОХОДІВ І ЗБОРІВ ТА ІНШИМИ ДЕРЖАВНИМИ ОРГАНАМИ ПРИ ПЕРЕДАЧІ ІНФОРМАЦІЇ ЗА ДОПОМОГОЮ ЕЛЕКТРОННИХ ЗАСОБІВ

Важко переоцінити роль інформаційних технологій у будь-якій сфері державної діяльності, але у державній митній справі це особливо очевидно. Необхідно зазначити, що митна служба на сьогодні – один із небагатьох органів державної влади, де застосування інформаційних технологій є пріоритетним завданням.

Відповідно до ст. 33 Митного кодексу України необхідні для здійснення митного контролю та митного оформлення товарів, транспортних засобів комерційного призначення документи, подання яких органам доходів і зборів передбачено цим Кодексом, надаються цим органам іншими органами державної влади в електронній формі із застосуванням засобів електронного цифрового підпису. Порядок інформаційного обміну між органами доходів і зборів та іншими державними органами за допомогою електронних засобів передачі інформації визначається Кабінетом Міністрів України [1].

Порядок використання інформаційних ресурсів, що знаходяться у віданні органів доходів і зборів, визначається Митним кодексом України та іншими законодавчими актами України [2].

Удосконалено Порядок інформаційного обміну між органами доходів і зборів, іншими державними органами та підприємствами за принципом «єдиного вікна» з використанням електронних засобів передачі інформації.

24.11.2017 набрала чинності постанова Кабінету Міністрів України від 22.11.2017 №878 «Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 25 травня 2016 р. №364» (далі – Постанова №878) [3].

Внесеними Постановою № 878 змінами вдосконалено Порядок, який визначає механізм взаємодії органів доходів і зборів, державних органів, уповноважених на здійснення державного санітарно-епідеміологічного, ветеринарно-санітарного, фітосанітарного, екологічного, радіологічного контролю, та підприємств за принципом «єдиного вікна» із застосуванням інформаційно-телекомунікаційної системи органів доходів і зборів, а також механізм обміну інформацією та документами між органами доходів і зборів та державними органами, уповноваженими на видачу документів, що підтверджують дотримання обмежень під час переміщення товарів через митний кордон України (далі – Порядок) [3].

Дії Порядку поширено на операції із переміщення товарів у всіх митних режимах.

Порядком передбачено:

- поширення механізму «єдиного вікна» на переміщення товарів за періодичними митними деклараціями та попередніми деклараціями, які містять повний обсяг даних (типу ЕА);
- зменшення кількості сканованих документів шляхом надання контролюючим органам необхідних відомостей, які наявні у попередній декларації;
- визначення контролюючими органами в електронному повідомленні підприємству вичерпного переліку оригіналів документів, які мають бути пред'явлені/передані під час проведення огляду.

Посадові особи контролюючих органів взаємодіють з інформаційною системою з використанням спеціального програмно-інформаційного комплексу (далі – веб-інтерфейс), який розробляється ДФС та безоплатно надається у

користування контролюючим органам, або з використанням системи електронної взаємодії органів виконавчої влади та системи електронної взаємодії державних електронних інформаційних ресурсів після доопрацювання та інтеграції таких інформаційних систем.

Засоби електронного цифрового підпису та права користування програмним забезпеченням, необхідним для користування такими засобами, надаються ДФС посадовим особам контролюючих органів, уповноважених на використання інформаційної системи (далі – уповноважені посадові особи), безоплатно за зверненнями таких контролюючих органів.

Інформаційна система забезпечує можливість уповноваженим посадовим особам виконувати заходи, передбачені цим Порядком, та зберігає документи і протоколи дій її користувачів протягом 1095 днів.

Під час здійснення митного контролю та митного оформлення товарів і транспортних засобів інформаційна система формує відомості про використання документів, зазначених у пункті 40 цього Порядку, та передбачає можливість перегляду таких відомостей уповноваженими посадовими особами.

Мінфін затверджує які нормативно-технічні документи, необхідні для функціонування інформаційної системи, переліки:

місць митного оформлення товарів, в яких застосовується цей Порядок;

пунктів пропуску через державний кордон України, в яких функціонують комплекси для здійснення автоматизованого контролю за переміщенням радіоактивних речовин та ядерних матеріалів;

документів, які необхідно подати відповідному контролюючому органу для завершення відповідного виду державного контролю.

Інформаційна система, веб-інтерфейс та спеціальне програмне забезпечення можуть мати додаткові функції для зручності користування, які запроваджуються ДФС з урахуванням заявок користувачів та власних ресурсів.

Пропозиції про доопрацювання програмного забезпечення з метою отримання додаткових функцій для зручності користування подаються ДФС через адміністраторів системи, визначених контролюючими органами. [3]

Таким чином, практично виключається необхідність особистого спілкування суб'єктів господарювання з представниками контролюючих органів (за виключенням необхідності огляду вантажу і відбору проб) та надання документів на паперових носіях, скорочується тривалість проходження контролю.

Список використаної літератури:

1. Митний кодекс України від 13 березня 2012 р. // Офіційний вісник України. – 2012. – № 32. – Ст. 1175.

2. Деякі питання реалізації принципу «єдиного вікна» під час здійснення митного, санітарно-епідеміологічного, ветеринарно-санітарного, фітосанітарного, екологічного, радіологічного та інших видів державного контролю : Постанова Кабінету Міністрів України від 25 травня 2016 р. № 364. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/364-2016-%D0%BF>

3. Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 25 травня 2016 р. №364: Постанова Кабінету Міністрів України від 22.11.2017 №878 // Офіційний вісник України. – 2017. – №95. – Ст. 2900.